

— Отче, рече царьтъ съ важенъ тонъ, забравате какво голѣмо уваженіе трѣба да имамы къмъ инквизицїята, и къмъ сичкытъ служители на инквизицїята, която е учредена отъ славныя нашъ прадѣдъ и отъ светата наша пребаба Изабелла Католическата.

— Ваше Величество, отговори инокътъ, азъ не забравямъ уваженіето къмъ свещеницытъ на Вышнія, на Когото и азъ съмъ служителъ; одобрявамъ и почитамъ сичко което служи на распространеніе и утвърдѣніе на светата Христова вѣра; но протестирамъ противъ кознытъ и лицемерїето на недостойнытъ свещеницы които светотатъственно оскъверяватъ туй свето ученіе като го правѣтъ орѣдіе на гнуснытъ си страсти, и покрывало на неправдата, на мръсноститъ и на беззаконїята си.

— Отче, рече царьтъ очуденъ отъ доблестьта на апостола, имашъ ли доказателства за враждуваньето на Петра Арбуеза противъ управителя и за неправеднытъ противъ него гоненїя?

— Ваше Величество, тѣ сж работы принадлежащы на исповѣдъта и ми са повѣрихъ въ трибунала на показанїето. Не ми е позволено, и немогъ да съобщѣ тѣзи работы; но когато животътъ и чesъта на челоуѣка бѣдствувать, трѣба безъ друго да обадиъ колкото е възможно за да го спасѣ. Прочее, повторително вы увѣрявамъ и са заклевамъ тука предъ Ваше Величество че Севилскыйтъ инквизиторъ постѣпи съ Еммуила Аргозо движимъ отъ чисто лично мщеніе, че лъжливо го обвини въ ересь, и...

— И доказателство на туй? пресѣче го Карлъ V. Ерестьта е дѣйствителна рана на държавата! Ученїята на Лютера ввредъ проникнахъ. И този безуменъ калугеръ, който мысли себе си подостойнъ отъ църковнытъ отцы, и посвятъ и отъ самага Папа посѣя по сичката католическа Европа голѣмы раздоры, Неговото ученіе е чудовищно, и зарази-